

ANALIZA PRAVNIH PODLAG ZA POLICIJSKO DELO V SKUPNOSTI IN PRAVNA ODGOVORNOST VODIJ POLICIJSKEGA OKOLIŠA

BOJAN TIČAR IN GORAZD MEŠKO

Univerza v Mariboru, Fakulteta za varnostne vede, Ljubljana, Slovenija.

E-pošta: bojan.ticar@fvv.uni-mb.si, gorazd.mesko@fvv.uni-mb.si

Povzetek Prispevek predstavlja pravne vidike policijskega dela v skupnosti v Sloveniji. Analiza je pokazala podobne probleme kot v drugih evropskih državah, kjer se je začelo izvajati policijsko delo v skupnosti, ki je izhajalo iz anglosaške pravne ureditve, ki omogoča policiji večjo diskrecijo pri opravljanju policijskega dela. Prispevek predstavlja tudi pravno-normativne vidike odgovornosti za zagotavljanje varnosti, odgovornost policistov in delovnopravne vidike, povezane z vodji policijskih okolišev. Policijsko delo v skupnosti in delo vodij policijskih okolišev ni eksplicitno določeno v zakonodaji, ampak to področje delno urejajo notranji akti policije ter strategije s področja preprečevanja in zatiranja kriminalitete ter razvoja policijske dejavnosti.

Ključne besede:

policijsko delo v skupnosti, zakonodaja, strategije, policija, Slovenija

ANALYSIS OF LEGAL PROVISIONS REGULATING COMMUNITY POLICING AND RESPONSIBILITIES OF COMMUNITY POLICING OFFICERS

BOJAN TIČAR & GORAZD MEŠKO

University of Maribor, Faculty of Criminal Justice and Security, Ljubljana, Slovenia.
E-mail: bojan.ticar@fvv.uni-mb.si, gorazd.mesko@fvv.uni-mb.si

Abstract This paper presents legal aspects of community policing in Slovenia. The analysis revealed similar problems as in other European countries where community policing has been transferred from the Anglo-Saxon legal tradition that gives the police greater discretion in policing. The contribution also presents the legal and normative aspects of responsibility for ensuring security, accountability of police officers and labour-related issues of community policing officers. Community policing and the work of community policing officers is not explicitly prescribed in legislation, but this area is partly governed by internal police acts and crime prevention and crime control strategies and the development of police strategies.

Keywords:

community
policing,
legislation,
strategies,
police,
Slovenia

1 Uvod

Današnji širši okvir policijskega dela v skupnosti predstavlja Resolucija o dolgoročnem razvojnem programu policije do leta 2025 – »Kakovostna policija za varno Slovenijo« (ReDRPPol, 2015), sprejeta na podlagi 15. člena Zakona o delu in organizaciji policije (ZODPol, 2013). Resolucija ni predpis, ampak politični akt, ki predstavlja smernice razvoja na nekem področju. Policijsko delo v skupnosti navedena resolucija obravnava na naslednji način (ReDRPPol, 2015, 4.2. Uveljavitev koncepta policijskega dela v skupnosti): »Policija si bo prizadevala še bolj utrditi svojo povezanost z lokalnimi skupnostmi, saj ocenjuje, da je neposreden stik z državljanji v partnerskem odnosu bistvena sestavina preprečevanja varnostnih dogodkov s škodljivimi posledicami, hkrati pa ji omogoča učinkovitejše preiskovanje primerov protipravnih ravnanj, ki so škodljive posledice že povzročila. Partnerski odnos med policijo in uporabniki njenih storitev bo utrjeval tudi zaupanje v delo policije in njen javni ugled.«

Nadalje resolucija pravi (Ibid.): »Cilji policijskega dela v skupnosti in partnerskega sodelovanja bodo predvsem spodbujanje k samozaščitnemu ravnanju in varnostnemu samoorganiziranju in pomoči, skupno preprečevanje varnostne problematike, odkrivanje in odstranjevanje vzrokov in pogojev za nastanek kaznivih dejanj, prekrškov in drugih negativnih pojavov, obveščanje državljanov o varnostni problematiki v lokalni skupnosti, o delu policije in možnostih preprečevanja kaznivih dejanj in drugih negativnih dejanj in pojavov, ki vplivajo na občutek varnosti.«

Resolucija naprej govori o uveljavitvi koncepta policijskega dela v skupnosti (Ibid.): »Dolgoročen sistemski cilj projekta je preprečevanje varnostnih dogodkov, posamični cilji pa so: 1) visoka stopnja partnerskega sodelovanja subjektov lokalne skupnosti in prebivalcev pri zagotavljanju varnosti, 2) večji občutek varnosti pri ljudeh, 3) večje zaupanje ljudi v delo policije, 4) večje zadovoljstvo ljudi z delom policije in učinkovito preprečevanje in preiskovanje kriminala.«

Cilj policijskega dela v skupnosti je v okviru partnerskega odnosa čim bolj zadovoljiti potrebe in interese lokalne skupnosti po varnosti. Zato policijsko delo v skupnosti ni le preventivno delo, temveč zapleten in večplasten proces delovanja, ki zajema vsa področja dela policistov kot tudi vodstvenih in vodilnih uslužbencev. Zavzemanje za kakovostno policijsko delo v skupnosti se mora odražati pri vseh odločitvah in

dejavnostih v policiji, za to pa bodo potrebne tudi spremembe miselnosti policistov in njihovih vodij. S policijskim delom v skupnosti bo policija tudi bolje preprečevala in preiskovala kriminaliteto. Partnerstvo s skupnostjo bo omogočilo pridobivanje informacij za zgodnje prepoznavanje varnostnih problemov in z njim povezanih tveganj (ReDRPPol, 2015).

Pri policijskem delu v skupnosti gre za obliko dejavnosti policije, kjer je poudarjeno sodelovanje med državljani in policijo. Osrednje vprašanje te dejavnosti je skupno identificiranje varnostnih problemov in njihovo reševanje na območju lokalnih skupnosti. Koncept policijskega dela v skupnosti je sprejela tudi slovenska policija pri svojem delovanju in tako tudi objavila na javno dostopnih spletnih straneh (Policija, n. d.). Kako je ta dejavnost pravno urejena, bomo prikazali v tem prispevku.

Delovanje in pooblastila policije urejata v Republiki Sloveniji dva veljavna zakona:

- Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNNPol, 2013) in
- Zakon o organiziranosti in delu v policiji (ZODPol, 2013).

Zakon je v slovenskem pravnem redu osrednji in poglobitveni splošni predpis. Poleg zakonov državni organi sprejemajo tudi druge predpise (npr. podzakonske akte), pa tudi akte, ki po svoji pravni naravi nimajo značaja predpisa. To so resolucije, priporočila in mnenja. Sicer pa so v Republiki Sloveniji predpisi tisti pravni akti, ki so pravno zavezujoči. Predpisi so splošni in abstraktni pravni akti, ki morajo biti javno objavljeni v Uradnem listu RS. Akti, ki ne izpolnjujejo teh pogojev, niso predpisi. Predpise v Sloveniji sprejemajo Državni zbor RS, Vlada RS, ministri RS in občinski sveti (izjemoma in v redkih primerih lahko predpise sprejmejo tudi nosilci javnih pooblastil, kot na primer javne agencije, zbornice ipd.). Splošnost predpisov je v tem, da veljajo za vse. Vsi smo pred predpisi enaki in predpisi morajo veljati za vse enako. Abstraktnost predpisov je v tem, da se nanašajo na nedoločna, vendar vnaprej zamišljena družbena razmerja. Predpisi morajo biti sprejeti in objavljeni na pravno predpisani način. Predpisi so postavljeni hierarhično v piramido od najvišjih k najnižjim (Tičar, 2011). Poglobitveni predpis v Sloveniji je zakon. Zakoni so najpomembnejši, čeprav ne najvišji, predpisi (ustava in ustavni zakoni, uredbe EU in ratificirane mednarodne pogodbe so lahko od zakonov močnejši predpisi). Zakoni so praviloma tisti predpisi, ki določajo iztožljive pravice in obveznosti subjektov v naši državi (poleg njih to omogočajo tudi ratificirane mednarodne pogodbe, ustava

pa je pravna podlaga za tožbo lahko le na področju človekovih pravic, če le te niso urejene v zakonih) (Tičar, 2011).

V pravnem sistemu se zakoni uporabljajo tako, da kolikor isto pravno razmerje uredita splošni in posebni zakon, prevlada ureditev posebnega zakona (lat. *lex specialis derogat legi generali* – Stojčević in Romac, 1984). Kolikor isto razmerje urejata prejšnji in novejši predpis, je pomembnejši novejši (lat. *lex posterior derogat legi priori*). Ob tem pa imajo prednost posebni zakoni. Kasnejši splošni zakon tako sistemsko ne ukinja prejšnjega posebnega (lat. *lex posterior generalis non derogat priori specialis*). Pravilo, da je višji predpis močnejši od nižjega (lat. *lex superior derogat legi inferiori*), je pravilo supremacije ali nadvlade višjega predpisa nad nižjim. To pa je dejansko pri praktični uporabi predpisov manj pomembno, saj o skladnosti nižjih predpisov z višjimi presojuje predvsem sodišča (Romac in Stojčević, 1984).

Če se vrnemo na pravno ureditev policijskega dela v skupnosti, lahko ugotovimo, da je le-to urejeno s »posebnim« in »kasnejšim« zakonom, ki je derogiral prejšnji Zakon o policiji (ZPol, 1998). Ta zakon je ZODPol (2013). Drugi veljavni policijski zakon – ZNNPol – področja policijskega dela v skupnosti posebej ne ureja. V ZODPol je urejeno policijsko delo v skupnosti v petem poglavju. Zakon govori o sodelovanju policije z lokalno skupnostjo, civilno družbo ter medinstitucionalno sodelovanje. Dejansko je sodelovanje policije z občinami urejeno v dveh do treh členih.

- V 34. členu ZODPol (2013) določa obveščanje javnosti o zadevah z delovnega področja policije, če s tem ne škodi izvajanju nalog policije ali upravičenim koristim drugih. Direktor policijske uprave in komandir območne policijske postaje lahko obveščata javnost le o varnostni problematiki na območju policijske enote, ki jo vodita. Zakon v tem členu policijo pooblašča, da sme pozvati javnost k posredovanju koristnih podatkov za izvajanje nalog policije. Policija lahko razpiše tudi denarno nagrado.
- V 35. členu ZODPol (2013) ureja partnersko sodelovanje za zagotavljanje večje varnosti. Policijske uprave in območne policijske postaje v okviru svojih pristojnosti sodelujejo z organi samoupravnih lokalnih skupnosti na področjih, ki se nanašajo na izboljšanje varnosti v samoupravni lokalni skupnosti. Zakon daje pravno podlago, da policijske uprave in območne

policijske postaje sporazumno ustanavljajo svete, sosvete, komisije ali druge dogovorjene oblike partnerskega sodelovanja za zagotavljanje večje varnosti. V ustanovitvenem aktu se določijo področje, območje in način njihovega delovanja.

S policijskim delom v skupnosti je po našem mnenju povezan tudi 33. člen ZODPol (2013), ki dejansko ureja konkretne iztožljive pravice posameznika, ki pomaga policiji pri njenem delu in pri tem utrpi škodo. Zakon takšnemu posamezniku daje pravno podlago za uveljavljanje odškodnine in morebitne druge pravice, če je proti takemu posamezniku uveden kaznovalni postopek (lat. *ex lege*).

Dejansko nobeden od obeh »policijskih zakonov« ne daje izrecne pravne podlage za opredelitev policijskega okoliša v občini. Ta pojem je že bil opredeljen (ZPol, 1998), vendar ga je sodobna policijska zakonodaja izpustila in s tem opredelitev prepustila policiji sami.

2 Veljavna ureditev policijskega dela v skupnosti v internih aktih policije

Policija kot največji državni organ (oz. organ v sestavi Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije) uporablja za svoje delovanje poleg predpisov tudi interne akte. Ureditev policijskega dela v skupnosti je pravno izvedena v internih aktih policije. To sta predvsem *Akt o notranji organizaciji, sistemizaciji delovnih mest in nazivih v Policiji* (Ministrstvo za notranje zadeve RS [MNZ RS], Policija, 2018) ter *Pravila policije* (Jarc et al., 2014).

V 63. in 64. členu Pravil policije (Jarc et al., 2014) sta opredeljena pojma policijskega dela v skupnosti in policijskega okoliša. Policijsko delo v skupnosti pomeni opravljanje tistih preventivnih in represivnih nalog policije, ki preprečujejo in rešujejo varnostne probleme ter so v skladu z varnostnimi potrebami posameznika in interesi skupnosti. Policijsko delo v skupnosti omogoča skupnosti in posameznikom, da sodelujejo pri preprečevanju in reševanju varnostne problematike ter dajanju predlogov za oblikovanje prednostnih policijskih nalog. Naloge opravljajo policijske postaje po teritorialnem načelu, pri čemer policijski okoliši predstavljajo dele območne policijske postaje za neposredno opravljanje policijskega dela v skupnosti. Policijski okoliš obsega območje ene ali več občin ali

ožje dele občine (krajevne in vaške skupnosti, mestne četrti, naselja ipd.). Policijski okoliš na predlog komandirja območne policijske postaje s sklepom določi direktor policijske uprave (Jarc et al., 2014).

V policijskem okolišu opravlja naloge vodja policijskega okoliša. Komandir policijske postaje mu lahko za izvedbo nalog odredi pomoč ustreznega števila policistov, odvisno od posamezne naloge ali varnostne problematike. Delovnopravna podlaga za opravljanje nalog vodje policijskega okoliša je sistemizirano delovno mesto v Aktu o notranji organizaciji, sistemizaciji delovnih mest in nazivih v Policiji (MNZ RS, Policija, 2018) in ustrezná pogodba o zaposlitvi, sklenjena z javnim uslužbencem.

Po Pravilih policije (Jarc et al., 2014) mora vodja policijskega okoliša pravočasno zaznati in dejavno reševati varnostno problematiko v okolišu ter si prizadevati, da probleme odpravi.

Vodja policijskega okoliša je odgovoren po Pravilih policije (Jarc et al., 2014) za:

- učinkovito opravljanje nalog in
- usklajeno delo vseh policistov, ki so mu dodeljeni v pomoč v policijskem okolišu, jim pomagati pri opravljanju nalog in spremljati njihovo delo.

Kakšne so meje pravne odgovornosti vodje policijskega okoliša, bomo obravnavali v nadaljevanju.

3 Pravni položaj in pravne oblike odgovornosti vodje policijskega okoliša

Vodja policijskega okoliša je delovno mesto po Aktu o notranji organizaciji, sistemizaciji delovnih mest in nazivih v Policiji (MNZ RS, Policija, 2018) in ni zakonsko določen pravni pojem. Pravno je opredeljen s Pravili policije (Jarc et al., 2014) in navedenim Aktom o notranji organizaciji, sistemizaciji delovnih mest in nazivih v Policiji (MNZ RS, Policija, 2018), ne z zakoni, ki urejajo delo, naloge, pooblastila in organizacijo policije.

Za uspešno opravljanje svojih nalog po navedenih Pravilih (Jarc et al., 2014) sodeluje s policisti svoje in drugih policijskih enot, prebivalci lokalne skupnosti, različnih institucij, gospodarskih družb, organizacij, društev in interesnih združenj ter drugimi subjekti v lokalni skupnosti (Jarc et al., 2014, 67. člen).

Glede na Akt o notranji organizaciji, sistemizaciji delovnih mest in nazivih v Policiji (MNZ RS, Policija, 2018) je vodja policijskega okoliša lahko le višji policist I v izhodiščnem 29. plačilnem razredu po Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS, 2009) z najmanj višjo strokovno izobrazbo, katerega naloge so izvajanje policijskih pooblastil, varovanje življenja osebne varnosti in premoženja, odkrivanje in prejetje storilcev kaznivih dejanj, nadzorovanje prometa in javnega reda ter miru, varovanje javnih shodov in prireditvev, pridobivanje informacij v zvezi z varnostnimi dogodki. Poleg tega je dolžan pisati poročila in opravljati vse klasične policijske naloge (na mejnih območjih tudi varovanje državne meje ipd.). Njegove naloge so preventivne in represivne. Značilno za to delovno mesto je neenakomerni delovni čas (razpored).

V nadaljevanju bomo analizirali, kaj pomeni pravna odgovornost vodje policijskega okoliša in kakšen pravni učinek imajo interni akti policije, s katerimi je le-ta urejena.

Pravna odgovornost je subjektivna odgovornost kršitelja. Oseba ali subjekt, ki pravno odgovarja, je tisti, ki bo nosil negativno pravno posledico ali pravno sankcijo. Pravno teoretično pomeni pojem pravne odgovornosti predvsem identifikacijo nosilca pravne sankcije (Tičar, 2011).

Najprej naj ugotovimo, da je vodja policijskega okoliša tisti subjekt ali oseba, ki je odgovorna za vsa dejanja, ki jih sama stori ali opusti (ko so ta zapovedana). On je tisti, ki bo pravno sankcioniran, vendar le, če se protipravno dejanje ali opustitev pri njegovem delu zgodi zaradi njegove osebne malomarnosti ali naklepa. Vodja policijskega okoliša je za svoje delo krivdno pravno odgovoren. Krivda pomeni subjektivno pravno odgovornost. Nasprotni pojem krivdi je objektivna odgovornost, ki pomeni nekrivdno obliko odgovornosti. V pravu je le ta zelo redka (primeroma v civilnem pravu pri delovanju naprav s povečano nevarnostjo). Objektivna odgovornost ne more biti temelj kaznovanja posameznika v kaznovanem pravu. Vodja policijskega okoliša po našem mnenju ne more biti objektivno – nekrivdno – odgovoren za varnostno situacijo v svojem okolišu. Pravila

policije (Jarc et al., 2014) so tukaj precej ohlapna. Vendar objektivna odgovornost zavezuje predvsem politične funkcionarje (voljene in imenovane), ki skrbijo za usmeritve policije. To je predvsem minister za notranje zadeve (in podrejeno lahko tudi državni sekretar, ki ministra politično nadomešča).

Pravna odgovornost vodje policijskega okoliša po našem mnenju zajema predvsem naslednje tri oblike krivdne odgovornosti:

Prva je *delovnopravna in disciplinska odgovornost* vodje policijskega okoliša. Ta pomeni, da je za svoja ravnanja in opustitve v okviru dela vodja policijskega okoliša lahko tudi tako odgovoren. Delovnopravna odgovornost temelji na delovnopravni zakonodaji, uslužbenski zakonodaji in na posebni policijski zakonodaji. Sestavni del le-te so tudi interni akti policije, ki so navadno zavedeni v pogodbi o zaposlitvi posameznega policista kot pravna podlaga. Pravila policije (Jarc et al., 2014), Akt o notranji organizaciji, sistemizaciji delovnih mest in nazivih v Policiji (MNZ RS, Policija, 2018) in pogodbo o zaposlitvi policista bo delovno sodišče vedno upoštevalo pri presoji te odgovornosti. V primeru, da je disciplinska ali delovnopravna odgovornost vodje policijskega okoliša ugotovljena, bo tudi sankcija temu primerna. Skrajna sankcija je odpoved delovnega razmerja iz krivdnih razlogov brez odpravnine.

Druga je splošna *civilna ali odškodninska odgovornost*. V 131. členu Obligacijskega zakonika (OZ-1, 2007) je določeno, da mora vsak, ki drugemu povzroči škodo, to škodo tudi povrniti, razen če dokaže, da je ta nastala brez njegove krivde. Vodje policijskega okoliša pri tem niso nobena izjema. Če zaradi njihovega neskrbnega ravnanja oziroma strokovne napake nastane pri njegovem delu komu škoda, je oškodovanec upravičen do njene povrnitve. Seveda mora ravnanje vodje policijskega okoliša ustrezati pojmu civilnega delikta, kar pomeni, da mora imeti škoda izvor v nekem nedopustnem ravnanju ali opustitvi, med nastalo škodo in nedopustnim ravnanjem mora biti podana vzročna zveza, prav tako pa mora obstajati tudi krivdna odgovornost policista za nedopustno ravnanje. Pri tem velja opozoriti, da zahtevki za povrnitev odškodnine zastarajo v splošnem roku petih let, odkar je stranka izvedela za povzročeno škodo.

Sklepno je mogoča tudi *kazenska odgovornost* vodje policijskega okoliša. Ne glede na njegovo odškodninsko in disciplinsko odgovornost je namreč lahko takšen policist tudi kazensko odgovoren, če njegovo ravnanje ali opustitev ustreza kateremu izmed dejanj, ki so urejena in opredeljena v Kazenskem zakoniku (KZ-1, 2012).

Vsako izmed navedenih vrst odgovornosti vodje policijskega okoliša je treba dokazati, zato je zgoraj navedene postopke mogoče uspešno uporabiti zgolj v primeru, če tisti, ki sproži katerega od postopkov, razpolaga z zadostnimi dokazi. Sklepno, še enkrat ponovimo, vodja policijskega okoliša za svoje delo pravno odgovarja subjektivno ali krivdno. Podana mora biti njegova krivda v obliki malomarnosti ali naklepa, da se lahko proti njemu sproži katerega od pravnih postopkov. Objektivna ali nekrivdna odgovornost pa je namenjena političnim funkcionarjem, ki usmerjajo delo policije.

Z vidika pravne analize lahko sklepno ugotovimo predvsem, da je operativna opredelitev policijskega dela v skupnosti in samo delo vodje policijskega okoliša predmet interne pravne ureditve policije. Kot takšna ima predvsem posledice na delovnopравни oz. uslužbensko-pravni položaj vodje policijskega okoliša. Ugotavljamo tudi, da le ta nima sistemiziranega namestnika, tako da opravljanje tega dela v njegovi odsotnosti rešujejo komandirji posameznih policijskih postaj na različne načine.

4 Sklepne misli

Izhajajoč iz pregleda zakonov, strategij in internih aktov policije ugotavljamo, da je policijsko delo v skupnosti prepuščeno različnim interpretacijam vodij policijskih postaj in kadrovskim možnostim. Ker je pri delu vodij policijskih okolišev bolj poudarjeno preventivno delo, je to marginalizirano, če ne uživa podpore vodstva. Pri preventivni dejavnosti je problem poseganje v pravice in svoboščine posameznikov, zato večina dejavnosti policije še vedno poteka *ex post*, ko je varnostni dogodek že nastopil. Ker vloga vodje policijskega okoliša ni konkretno opredeljena v zakonu, je na tem področju možnih več interpretacij. Problem se pojavi tudi v primeru, ko ga je treba nadomeščati. Območje policijskega okoliša, na katerem deluje vodja policijskega okoliša, je odvisno od sklepa direktorja policijske uprave, ki o tem odloči na predlog komandirja policijske postaje. To je lahko ena občina, del občine, več občin, krajevna skupnost, četrtina skupnost, naselje ipd. Policijski okoliš ni

eksplicitno opredeljen v zakonu. To določajo Pravila policije (Jarc et al., 2014), ki pa so hkrati podlaga za Akt o notranji organizaciji, sistemizaciji delovnih mest in nazivih v Policiji (MNZ RS, Policija, 2018).. Pregled zakonske ureditve policijskega dela v skupnosti je pokazal na vrsto izzivov, ki jih prinese prenašanje modelov policijske dejavnosti iz okolij, kjer prevladuje drugačna pravna ureditev. Za zagotovitev ustrežnejšega izvajanja policijskega dela v skupnosti in zagotavljanje ustreznega položaja vodij policijskega okoliša v policijski organizaciji je treba ustrezno urediti tudi pravne podlage. Nejasnost položaja vodje policijskega okoliša v policijski organizaciji in konkretizacija njegovih nalog lahko vodi tudi v to, da vodje policijskih okolišev pogosto delajo vse drugo kot pa delo, ki bi ga morali.

Literatura

- Jarc, S., Štemberger, B., Rupnik, J., Iskra, B., Ivančič, R., Zbašnik, A. ... Jeršin, R. (2014). *Pravila policije*. Ljubljana: MNZ, Policija.
- Kazenski zakonik (KZ-1). (2012, 2015, 2016, 2017, 2020, 2021). *Uradni list RS*, (50/12, 6/16, 54/15, 38/16, 27/17, 23/20, 91/20, 95/21).
- Ministrstvo za notranje zadeve RS, Policija. (2018). *Akt o notranji organizaciji, sistemizaciji delovnih mest in nazivih v Policiji* [interni dokument]. Ljubljana: Ministrstvo za notranje zadeve RS, Policija.
- Obligacijski zakonik (OZ-1). (2007, 2016, 2018). *Uradni list RS*, (97/07, 64/16, 20/18).
- Policija. (n. d.). *O slovenski policiji*. Pridobljeno na <https://www.policija.si/o-slovenski-policiji>
- Resolucija o dolgoročnem razvojnem programu policije do leta 2025 – »Kakovostna policija za varno Slovenijo« (ReDRPPol). (2015). *Uradni list*, (75/15).
- Stojčević, D. in Romac, A. (1989). *Dicta et regulae iuris, latinska pravna pravila, izreke i definicije sa prevodom i objašnjenjima*, Beograd: Savremena administracija.
- Tičar, B. (2011). *Ignorantia iuris nocet – nepoznavanje prava škoduje*. Maribor: Inštitut za lokalno samoupravo in javna naročila.
- Zakon o nalogah in pooblastilih policije (ZNNPol). (2013, 2015, 2017, 2019). *Uradni list RS*, (15/13, 23/15, 10/17, 46/19, 47/19).
- Zakon o organiziranosti in delu v policiji (ZODPol). (2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2019, 2020). *Uradni list RS*, (15/13, 11/14, 86/15, 77/16, 77/17, 36/19, 200/20).
- Zakon o policiji (ZPol - UPB). (2009, 2010, 2011, 2012, 2013). *Uradni list RS* (66/09, 22/10, 26/11, 58/11, 40/12, 96/12, 15/13, 15/13).
- Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS). (2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2017, 2018). *Uradni list RS*, (108/09, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11, 27/12, 40/12, 46/13, 25/14, 50/14, 95/14, 82/15, 23/17, 67/17, 84/18).

